

OPINIÓ

Política social amb criteris d'equitat

S'ha de repensar l'Estat de benestar per pal·liar els desequilibris que la nostra societat genera cada vegada amb més força

Teresa
CRESPO

Presidenta d'Entitats Catalanes
d'Acció Social (ECAS)

L'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona ha presentat un estudi sistemàtic sobre els resultats de l'Enquesta de Condicions de Vida i Hàbits de la població de Catalunya el 2011 que mostra alguns dels canvis significatius que ha provocat la crisi a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Es confirmen fenòmens que hem estat observant des de fa temps, com el debilitament de la resposta de la protecció social davant les necessitats emergents; l'increment de les diferències socials i econòmiques, que dibuixa una societat més dualitzada; la progressiva desaparició de les classes mitjanes, i, per acabar, una severitat pitjor de la pobresa.

De les nombroses dades que ofereix, tan sols comentaré un quadre que mostra l'evolució dels ingressos del treball i la relació amb les transferències públiques, ja que proporciona elements interessants per a la reflexió.

Entre el 2008 i el 2011 s'ha donat una reducció salarial general, però aquest fet afecta molt més els nivells salarials inferiors. Els ingressos del treball que percep el 10% de la població amb salaris més baixos han disminuït el 59,3% i, a partir d'aquest màxim, la proporció es redueix a mesura que els salaris augmenten, fins a arribar a un decreixement del 20% en els ingressos més alts.

JOAN PUIG

Aquesta constatació, que és per ella mateixa motiu de preocupació perquè significa que els que tenen menys són els que més capacitat adquisitiva perden, és doblement greu quan la relacionem amb les transferències públiques que rep cada ciutadà, que ens mostra una reducció del 46,6% en el primer cas i una tendència contrària en els trams de salaris alts. Mentre les persones amb ingressos baixos perden transferències públiques, les persones amb ingressos elevats guanyen en un 20%, aproximadament.

Aquesta realitat ens obliga a reflexionar sobre l'impacte de les polítiques socials i sobre el sistema de protecció social –pensions, prestacions d'atur i altres ajudes– que

El sistema de transferències públiques genera desigualtat; en reben menys els que tenen menys

hem construït, que en comptes de compensar les desigualtats existents, les incrementa. És veritat que el sistema se sustenta en les cotitzacions dels treballadors i les empreses i, en conseqüència, els que han cotitzat més en reben més quan estan aturats o es jubilen.

No obstant, ara que parlem de la reforma de les pensions i de repensar l'Estat del benestar, crec que s'hauria de tenir en compte aquest comportament no desitjat del sistema de transferències públiques que genera desigualtat, modificar els criteris per incrementar les pensions més baixes i actualitzar les pensions no contributives. Fa més d'un any, el Congrés dels Diputats va aprovar una disposició que obligava l'Estat a definir el llindar de

la pobresa per fer una reordenació d'aquestes pensions, d'acord amb l'increment del cost de la vida.

Per acabar, caldria repensar també els criteris per una tarifació social que permetés un sistema de benestar més equilibrat i sostenible, en què els ciutadans es fessin càrrec d'una part del cost dels serveis públics universals d'acord amb el seu nivell d'ingressos i de renda. En aquests moments és urgent revisar molts dels elements que defineixen el nostre Estat del benestar, però hem d'anar amb molt de compte perquè aquestes modificacions no s'orientin únicament a l'estalvi indiscriminat, sinó al contrari, a pal·liar els desequilibris que la nostra societat genera cada vegada amb més força. ≡

✓ **MARCA LA DIFERENCIA**
MIA LO HIZO. TÚ TAMBIÉN PUEDES.

VOTA AHORA.

MY WORLD.
LA ENCUESTA GLOBAL
DE LAS NACIONES UNIDAS
PARA UN MUNDO MEJOR.

mimundo2015.org

Mia Farrow, activista humanitaria y embajadora de buena voluntad de UNICEF.